

Miss Svenskfinland.

Såg i tidningen att det börjar närma sig den 13 december. Förr brukade jag få ett samtal i dessa tider från farmor. Hon undrade vem jag ville rösta på. Jag tog fram tidningen och kolla på tjejerna. Först granskade jag om det var någon jag kände bland dem, sedan vem jag tyckte var sötast. Det slutade vanligtvis med att jag pekade ut någon med blont långt hår och stora rådjursögon.

Missförstå mig rätt nu. Faktumet att Finlands Lucia väljs varje år är en bra sak. Det behövs någon som sprider ljus och glädje när det är som mörkast. I vårt land finns många ålderdomshem där Luciabesöket är en av årets höjdpunkter och de yngsta bemöter henne också med ett stort leende.

Men om man funderar på Lucia, är det inte egentligen en skönhetsävling, Miss Svenskfinland? Nu väljs visserligen finalisterna av en jury som enligt egen utsago, åtminstone i år, lagt stor vikt på kandidaternas musikalitet då de gjort sitt val. Men efter att kandidaterna valts så är det folket som väljer vem som kronas. De som inte har bekanta i startfältet röstar på den sötaste, det brukade i alla fall jag göra. Vilket betyder att den som vinner är den sötaste.

Det finns personer som granskar vad kandidaterna har för vitsord i musik, men musikvitsorden är inte något jag tror på. Jag har själv vitsord 8 i musik, hade jag behärskat ett instrument hade jag haft ett vitsord högre. Jag vet att man med min röst och mitt öra för noter inte sprider glädje och lycka i vintermörkret, man gör snarare vintern mörkare och lite jobbigare.

Slutligen är det egentligen bara utseendet vi kan lita på. Vinnaren blir den sötaste, eller den som har mest kompisar. Vet inte vilket som skulle vara värre - att vara ful eller inte ha kompisar.